

XXXIV.

Forslag til Lov

om

Fæstes Dvergang til Selveiendom.

(Indbragt af Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther) den 11te December 1869.)

Cap. I.

Allmindelige Bestemmelser.

§ 1.

Enhver for hyllfetsomhøest Gods gjældende privatretlig Bestemmelse, hvorved der maatte være gjort nogen særegen Indskrænkning i Eieren, Besidderens eller Bestyrerens Ret til at overlade Eiendomsretten over Bøndergodset til Brugerne, er ugyldig.

§ 2.

Enhver Dverenskomst imellem Eier, Besidder, eller Bestyrer og Bruger, hvorved Sidstnævnte har frastrevet sig Ret til at fordrø sig sin Gaard overdragen til Selveiendom, eller hvorved han, forinden eller samtidig med Fæstebrevets Udstedelse, har vedtaget Vilkaarene for en mulig fremtidig Dverdragelse, er ugyldig, saafremt han fordrer Forholdet afgjort efter denne Lovs Bestemmelser.

Cap. II.

Om Brugernes Ret til at erholde deres Gaarde til Selveiendom.

§ 3.

Fra 1ste April 1870 skal Fæsteren af enhver Gaard, der henhører til det Bøndergods, som efter Loven og Anordningerne skal være overladt til Fæstere, være berettiget til at forlange sig samme af Eieren, Besidderen eller Bestyreren overdragen til Selveiendom imod den Erstatning, som de følgende Paragrapher af denne Lov bestemme, hvortil den ikke er anvendelig paa Selveier- og Arvefæstegaarde, om de end for Tiden ikke drives af Eieren selv, men af disse, i Genhold til Placet af 7de Juni 1806, ere bortfæstede til Andre.

Den samme Ret, som ovenfor er tillagt Fæsteren, skal ogsaa tilkomme den, der har en saadan Gaard i Forpagtning paa et vist Aaremaal eller paa to eller flere Personers Livstid, overensstemmende med Forordningen 15de Juni 1792, § 11.

Den, der har Panteret eller anden reel Sikkerhedsret i Godset, hvortil Gaarden hører, kan ikke forhindre saadan Dverdragelse.

Dog skal den i nærværende Paragraph Fæsterne hjemlede Ret kun være gjældende med de Indskrænkninger, som følge af de i §§ 4, 5, 6, 7, 8 indeholdte Bestemmelser.